

en Snes Tilfælde var Grunden slet og ret den, at Forretningen ophørte eller omdannedes. I 19 Tilfælde var Aarsagen den, at Arbejdsgiverne var utilfredse med Resultaterne. I 13 Tilfælde angives Forretningstab som Aarsagen. I enkelte Tilfælde klagedes der over Arbejdernes »apathy«.

Oplysningerne om det Forhold, hvori den udbetalte Bonus stod til de udbetalte Lønninger, omfatte kun 72 Tilfælde i 1896 og ligesaa mange i 1897. Der beskæftigedes her 20 à 22,000 Arbejdere i alt, og Participanternes Antal var kun resp. 12,000 og 14,700. I 23 og 12 Forretninger med 3700 og 1200 Arbejdere — henholdsvis for 1896 og 1897 — blev der overhovedet ikke udbetalt nogensomhelst Bonus. I de Forretninger, der naaede at fordele Bonus, var dennes procentuale Højde meget forskellig, varierende mellem 1 og 44 pCt. af den udbetalte Arbejds løn. Gennemsnitlig var den 10 à 11 pCt. af Arbejds lønnen, naar man kun regner med de Forretninger, der udbetalte Bonus, og med Participanternes Antal. Tager man derimod alle de 72 Forretninger, kommer Bonus kun til at udgøre henholdsvis 4,9 og 7,2 pCt. af Arbejds lønnen. I henholdsvis 7 og 14 Tilfælde udgjorde Bonus 11 eller endnu flere Procent af Arbejds lønnen.

(Efter: Fifth Annual Abstract of Labour Statistics of the United Kingdom, 1897—98).

Arbejder-Konflikter i Storbritannien.

I de sex Aar 1893—98 fandt der ialt omtrent 5300 Arbejds-Standsninger Sted i Storbritannien, flest i 1894 og i 1896 — henholdsvis 1061 og 1021 —, i hvert af de øvrige fire Aar circa 800. I 1893, da Arbejds-Standsningernes Tal var 783, altsaa noget

under det sædvanlige, berørte de det største Tal af Personer, nemlig over 636,000; ellers berørtes i hvert af Aarene mellem 200,000 og 324,000 Personer af dem. Det Antal Arbejdsdage, der gik tabt ved Arbejds-Standsningerne, løb i 1893 op til over 31 Millioner; men i 1896, da Tallet af Arbejdsstandsninger var saa stort (1021), var deres Betydning, maalt i tabte Arbejdsdage, mindst, idet kun $3\frac{3}{4}$ Millioner Arbejdsdage tabtes. I 1897 og 1898 var Tallet af Standsninger ikke særligt stort; men de var langvarige, thi der tabtes henholdsvis 10 og henimod 15 Millioner Arbejdsdage.

Ser man hen til Standsningernes Aarsager, overraskes man ved den forholdsvis ringe Rolle, Spørgsmaalet om Arbejdsdagens Længde har spillet. Over 636,000 Personer berørtes, som ovenfor nævnt, af de Standsninger, der fandt Sted i 1893; deraf kæmpede 567,000 i Anledning af Lønnings-Spørgsmaal (— nemlig 190,000 for en Forhøjelse af Lønnen, og omtrent 370,000 imod en Nedsættelse af Lønnen); knap 1200 kæmpede om Arbejdstiden (370 for en Forkortelse af Arbejdsdagen, 821 om andre Spørgsmaal vedrørende Arbejdstiden); Resten, c. 70,000, kæmpede om Spørgsmaal vedrørende Fagforeningerne, Arbejdsordningen, Benyttelsen af særlige Klasser af Personer etc. — I de andre Aar fordelte vel Aarsagerne sig noget anderledes; men gennemgaaende var Spørgsmaalet om Arbejdslønnen den sædvanligste Aarsag: i 1893 gjaldt det især at forhindre Arbejdsgiveren i at nedsætte den; i de følgende Aar kæmpede Arbejderne overvejende for dens Forhøjelse; i de sidste to Aar var der overhovedet næsten slet ikke Tale om nogen Nedsættelse af Lønnen, men (— især i 1898 —) kun om en Forhøjelse af den. — I 1897 kæmpede omtrent en Femtedel af de strejk-

ende Arbejdere for en Nedsættelse af Arbejdstiden. I de øvrige Aar spillede Spørgsmaalet om Arbejdstiden kun en forsvindende lille Rolle.

Spørger man om, hvorledes Stridighederne endte, om deres Resultater, saa lyder Svaret saaledes: I 1898 endte af Arbejdsstandsningerne

31 pCt. med Sejr for Arbejderne
31 — — — Arbejdsgiverne
31 — — Kompromis
7 — forblev uafgjorte.

Forholdstallene ere naturligvis ikke ens i de forskellige Aar, men meget store ere Afvigelserne dog ikke, naar der ses hen til Tallet af Arbejdsstandsninger. Anderledes, naar Antallet af Personer, som berørtes af Arbejdsstandsningerne, tages i Betragtning. Af Arbejdsstandsningerne endte saaledes:

	i 1893	1894	1895	1896	1897	1898
	Procent af Arbejdere, der berørtes af Standsningen					
Sejr for Arbejderne	62,9	22,1	24,1	39,5	21,6	24,4
— — Arbejdsgiverne.....	12,1	42,1	27,9	33,4	44,5	56,5
Kompromis.....	24,7	34,2	47,1	26,9	32,7	15,8
Uvist eller uafgjort.....	0,3	1,6	0,9	0,2	1,2	3,3
	tils. 100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Arbejderne synes derefter ikke i de senere Aar at have haft særligt Held med deres Striker.

Med Hensyn til de Arbejdsstandsninger, der begyndte i 1897, sluttedes Freden oftest efter direkte Forhandlinger mellem de stridende Parter eller disses Repræsentanter: 81,2 pCt. af de Arbejdere, der berørtes af Standsningen, kom atter i Arbejde efter saadanne Forhandlinger. Voldgift afgjorde kun Striden for 4,2 pCt. af Arbejderne, Mægling ligeledes kun for 4,2 pCt. 6,6 pCt. af Arbejderne vendte tilbage til Arbejdet paa Arbejdsgivernes Betingelser uden Forhandling.

(Efter »Abstract of Labour Statistics« 1897—98).

Tysklands sidste Koloni-Erhvervelse.

Ved Erhvervelsen af Karoline-, Palau- og Mariane-Øerne — disse Ø-Grupper i det Store Ocean, øst for Philippinerne —, som Spanien mod en Penge-godtgørelse har afstaaet til Tyskland, har dette Rige forøget sine Koloni-Besiddelser med circa 2000 Kvadratkilometer og 37600 Indbyggere. Deraf falder paa Karolinerne 1000 Kvadratkilometer og 26,000 Indbyggere, paa Palau-Øerne 443 Kv. Kilom. og 10,000 Indb., og paa Marianerne 626 Kv. Kilom. og 1629 Indb.

Mariane-Øerne (tidligere ogsaa kaldet Ladronerne), den nordligste af de tre Ø-Grupper, toges i 1668 i Besiddelse af Spanierne og opkaldtes efter Dronning Maria-Anna af Østrig. Den største og vigtigste af disse Øer, tillige den sydligste, hedder Guam; men denne Ø har Tyskland ikke faaet: den havde Amerikanerne alt sikret sig. Forøvrigt bestaar Ø-Grupperne af 14 Øer, hvoraf de 10 nordligste ere vulkanske og vanskeligt tilgængelige; de ere ubeboede; — de fire sydligere Øer (Saipan, Rota, Tinian og Agrigan) ere beboede og ikke saa høje; de højeste Bjerge naa her 800 Meter. En enkelt brugbar Havn findes her. Sundt Klima, gennemsnitligt 27° Varme, tilstrækkelig Fugtighed, yppig Plantevæxt, Kokospalmer, Ris, Sukkerrør, tætte Skove og udstrakte Græsmarker. Da Spanierne erhvervede sig Øerne vare de tæt befolkede, — nu meget svagt.

Karolinerne erhvervedes af Spanierne i 1686 og opkaldtes efter deres Konge. Ø-Gruppen tæller ikke færre end 500 Smaa-Øer, for Størstedelen flade og omgivne af Koralrev. Fire af Øerne ere noget større og højere. Overalt yppig Vegetation. Selv paa de høje Øer ere de højeste Bjergtoppe (900 Meter) skov-

bevoxede. Tropisk Klima; Temperaturen svinger i Almindelighed kun mellem 25° og 31° . Ved Jævn-døgnstid hjemsøges Øerne af og til af heftige Storme. Flere gode Havne. De fire største Øer ere Kusaie, Ponape, Ruk og Yap, henholdsvis 112, 347, 132 og 207 Kvadratkilometer, og ligeledes henholdsvis 400, 2000, 5000 og 2750 Indbyggere.

Palau-Øerne opdagedes 1543. De bestaar af 6 Øer, af hvilke den nordligste Baobeltaob, 300 Kva-dratkilometer med 8000 Indbyggere, er den vigtigste. Hele Gruppen er omsluttet af et bredt Korallrev. Øerne ere af vulkansk Oprindelse. God, frugtbar Agerjord; gode Havne.

(Efter »Statist. Korresp.«)
